

čas, nič boljša, kakor sedanjim zarobljenim pastirjem, ki se prav radi s merhami pitajo. Kdo bi mislil, da se nekdanji Slovenci niso vedili z lepšim glasom vpričo cesarja vzdigniti razun z gerdo merho?

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Ljubljane. V nedeljo ob pol osmih zvečer je gorelo na kolodvoru železnice v Ljubljani; ogenj je bil strašen, tako da je proti železnici obrnjena stran ljubljanskega grada vsa razsvitljena bila. K sreči je tudi popoldanski veter na večer popolnoma potihnil in pomoč je krepka bila in hitra; še preden je na gradu pervikrat vstrelil, ste bile tudi že dve mestni gasivnici gori. Če že ne vémo, zakaj se je tako pozno pervikrat vstrelilo, drugikrat pa še le čez 10 minut, pa še manj to zapopademo, zakaj se ni po stari navadi 4 krat vstrelilo, ker je gorelo cesarsko poslopje. — V poslednjem zboru mestnega odbora je bilo sklenjeno, naj se g. Fr. Petercu mestna svečava skozi 3 leta izroči in mu na leto 4850 fl. plačuje, — potem takem je gazno razsvitljenje mesta sopet — odloženo! Tudi pometanje mesta je Petercu izročeno; mesto mu bo skozi 3 leta vsako leto 808 fl. plačevalo. Nadjamo se, da bo g. Peterca naše ulice lepo razsvitloval in pridno čedil. Za pometanje bi se mu manj plačevalo, ako bi mestne smeti takraj Ljublanice se vozile na magistratno gnojnišče za gnojenje mestnih zemljiš. V Belgii in v Parizu plačujejo tisti, katerim se izročuje mestno pometanje, še za to, da smejo mestni gnoj si nabirati, — Ljubljančani pa nismo Belgijani; saj se naš najboljši gnoj izceja po kanalih v Ljubljanico, s katero kuhamo sočivje in peremo perilo!

Novičar iz raznih krajev.

Nj. c. k. veličanstvo, Cesar, so z Najvišjim patentom od 19. septembra z namenom, dнарstvo po dнарstveni pogodbi od 24. januarja 1857 uravnati, več odločb ustanovili, katerih poglavitneje tu razglasimo: „Nemško-zvezni dнарji se bodo v srebru, drobiž pa v sebru in kupru kovali, in sicer po funtu, ki je enak 500 gramom. Iz enega funta čistega srebra se bo kovalo 45 fl., in to bo prihodnje dнарno merilo. Goldinar bo razdeljen v stó, vsak stoterni del pa sopet v deset delov. Tako kovani dнар se bo imenoval „avstrijska veljava“. V tej se bodo kovali: tolarji po 2, po 1 fl.; četertnjaki ali četerti del tolarja; dvojni zvezni tolarji (3 fl.); enojni tolarji (1½ fl.) Zlati dнар bo veljal kot kupčijsk dнар, in bo imel ime krona in pol krone. Sreberni drobiž se bo koval po 10 in 5 stotink, in bodo une veljale po 2, té pa po 1 groš, ali po novem merilu 7 in 3½ kr. V enaki razmeri se bo bakreni drobiž koval. Od 1. novembra naprej se ne bodo dosedanji dнарji več kovali, in s 1. januarjem 1859 pridejo novi dнарji sploh v obtek. Zastran vpeljanja nove veljave je še posebnih postav pričakovati, dosedanji dнарji pa ostanejo, dokler se kaj družega ne bo ukazalo. — Po ukazu visocega pravosodnega ministerstva gré jetnikom pri sodnijah perve stopnje, pri mestno-okrajnih in pri samostojnih okrajnih sodnijah vsaki dan juha in kaka druga gorka jed, ob praznikih in nedeljah verh téh dvéh jedilše 8 lotov kuhanega mesa brez kosti. — C. k. ministerstvo za uk je, ker je zvedlo, da nekteri učeniki ljudskih šol brez vednosti in dovoljenja pristojnih šolskih predstojnikov šole zanemarjajo, na terge, somuje in cerkvene žegnanja tudi v bolj oddaljene kraje hodijo, in da drugim šole prepušajo, kateri ob enem mežnarsko in še kako drugo službo opravljajo in tako

učenje njim izročene mladosti iz nemar pušajo ali pa celó za to pripravni niso, zoper to zanemarjevanje oster ukaz razpisalo. — Iz Pariza kakor tudi iz Berlina slišimo za gotovo, da bota naš in rusovski cesar skup prišla; nekteri časniki pa pišejo, da se bo to v Vajmarskem mestu med 30. t. m. in 2. oktobra zgodilo. — Cesar Napoleon je prišel 25. popoldan v Štuttgart, kjer ga je kralj na kolodvoru sprejel. Tedej se je zgodilo, kar so tu in tam s težkim sercom pričakovali. Zastran tega shoda se tudi francozki in rusovski diplomatični namestovavci po zaukazu svojih vlád večjim evropejskim deržavam pismeno zagotovili, da bo ta shod cesarjev veliko prizadevanje za sklenjenje mirú zapečatil. Bodi si kakor hoče, vse kar se v tem govori, je le dozdevanje; prihodnost še le bo vse razodéla. — Pravda Luka Radoniča, kateri je bil več časa v Cetinji zapert, še ni končana. Knez in njegova žlahta se dobro imata. Sicer pa v Černi gori sopet nekaj vre. Žlahta v Carigradu umorjenega Cuca naklepa po mogočnosti, se za-nj maševati. Kdor vé, kako znajo Černogorci kaj tacega storiti, si lohko misli, kaj hoče to reči. — Na francozki izhodni železnici poskušajo nov hlaçon, kateri ima to dobrega, da oglje brez dima gorí. Razun tega dobrega pa se tudi toliko kurjave ne potrebuje. — V Carigradu se je 17. t. m. zvečer ob 10. uri jasno nebo nanagloma potamnilo, morje, malo pred še vse pokojno, je začélo o čisto tihem vremenu kupéti in vihrati in ob enem se je zemlja potresla, tako hudo, da so ljudje iz postelj padali. Terpelo je tresenje zemlje 38 sekund. 10 stolpov pri mošejah je razpadlo; druge škode ni znane. — Škof diakovarski, čast. g. Juri žl. Strosmaier je šel v Serbio v višjih duhovnih zadevah. — Iz Moldave in Valahie nič posebnega novega; to se bere, da je Angležka vlada se zastran teh dežel drugim mislim vdala. — Tud v Indii je doslej še vse pri starem. Na novo pa je vendar brati, da so prišli zaroti na sléd, ktere namén je bil, v Singapuru vse ondi živéče evropejske kupčevavce umoriti. Če bi bilo to zarotnikom po sreči šlo, bi se bili Kitajci z Mahomedanci zedinili in po Evropejcih planili. Sicer se berejo dopisi v raznih časnikih raznih deželá, kateri dokazujejo, da se ljutost in kervoločnost indijskih vstajnikov po vsi mogočnosti skuša s junaško serčnostjo Angležev. Pešica teh junakov v priméri sskorej neskončnim številom vstajnikov obuduje res občudovanje vsacega, ki bere, kako kervoločno ravnajo odpadniki zlasti z ženami, otroci in starčki. Ni tedaj prazna beseda nekega vojaka, ki piše, da se zagrižejo Angleži v svoje sovražnike, kakor „buldoki“ in ne bodo pred odpustili, da se znesejo nad sovražniki, kakor jim gré. To junaško obnašanje pa tudi angležka vlada spoznava in si pri tem tudi prizadeva z vso močjo, nesrečnem komatijam konec narediti. Tako napravlja flotilo (barke), ktera bode po reki Ganges vstajnike kozje molitvice učila. Ob tej reki leží namreč muogo imenitnih mést. Majnši parobrodi bodo lahko dalječ po réki pomoč donášali. Angleži so spleh premedene glave; kakor povsod si vejo tudi tu z majhnimi rečmi pomagati. — Omenili smo, da je Omer paša izvoljen za poglavarja v Bagdad. Pripravlja se tudi že za odhod na svoje mesto. Tudi to volitev podreti, si je francozki poslanec v Carigradu z vso močjo prizadeval, in človeka po svojem kopitu tje poslati. Pa to pot mu je spodletelo. — Sliši se, da bo prišel čast. g. Silvestri za višjega škofa in patriarha v Benedke. — Nekdo, ki je pred kratkim po Valahii popotoval, pripoveduje: Poleg sela Čelatje je oral mlad Valah. Ko pride do sréde njive, ostermi, se vstavi, se pripogne in začne glasno jokati; našel je namreč čepine svojih staršev, ki so bili o vojski leta 1853 ubiti. Spoznal jih je na križih, ktere so nosili okolj vratú. — V več mestih južnih krajev Evrope je začela sopet kolera po malem na vrata terkati. Upati je, da se nas bo ognila.